

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 459

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 30 noiembrie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
219.	— Lege privind regimul concesiunilor	2-7	
405.	— Decret pentru promulgarea Legii privind regimul concesiunilor	7	
★			
220.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind reforma în domeniul protecției copilului, semnat la Washington la 15 iulie 1998	7	
407.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind reforma în domeniul protecției copilului, semnat la Washington la 15 iulie 1998	8	
★			
221.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 107/1998 privind asigurarea unor facilități furnizorilor de îngrășăminte chimice și produse de uz fitosanitar	8	
408.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 107/1998 privind asigurarea unor facilități furnizorilor de îngrășăminte chimice și produse de uz fitosanitar	9	
★			
222.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 61/1998 privind finanțarea acțiunilor de consultanță și formare profesională destinate agricultorilor	9	
409.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 61/1998 privind finanțarea acțiunilor de consultanță și formare profesională destinate agricultorilor	10	
★			
223.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 64/1998 pentru ratificarea Acordului-cadru de împrumut dintre România și Fondul de Dezvoltare Socială al Consiliului Europei, semnat la Paris la 4 iunie 1998		10
410.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 64/1998 pentru ratificarea Acordului-cadru de împrumut dintre România și Fondul de Dezvoltare Socială al Consiliului Europei, semnat la Paris la 4 iunie 1998		11
★			
224.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1998 privind instituirea taxei pentru eliberarea autorizației de înființare și funcționare a magazinelor „duty-free” și „duty-free diplomatic”		11-12
411.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1998 privind instituirea taxei pentru eliberarea autorizației de înființare și funcționare a magazinelor „duty-free” și „duty-free diplomatic”		12
HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
45.	— Hotărâre pentru prorogarea termenului prevăzut în Hotărârea Parlamentului României nr. 24/1998 ...		12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 127 din 13 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă		13-14
	Decizia nr. 142 din 27 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă		14-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE privind regimul concesiunilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege are ca obiect reglementarea și organizarea regimului de concesiune pentru:

a) bunurile proprietate publică ori privată a statului, județului, orașului sau comunei;

b) activitățile și serviciile publice de interes național sau local.

(2) Concesiunea se face în baza unui contract prin care o persoană, numită *concedent*, transmite pentru o perioadă determinată, de cel mult 49 de ani, unei alte persoane, numită *concesionar*, care acționează pe riscul și pe răspunderea sa, dreptul și obligația de exploatare a unui bun, a unei activități sau a unui serviciu public, în schimbul unei redevențe.

Art. 2. — (1) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate.

(2) Pot face obiectul unei concesiuni bunurile, activitățile sau serviciile publice din următoarele domenii:

a) transporturile publice;

b) autostrăzile, podurile și tunelurile rutiere cu taxă de trecere;

c) infrastructurile rutiere, feroviare, portuare și aeroportuare civile;

d) construcția de hidrocentrale noi și exploatarea acestora, inclusiv a celor aflate în conservare;

e) serviciile poștale;

f) spectrul de frecvențe și rețelele de transport și de distribuție pentru telecomunicații;

g) activitățile economice legate de cursurile de ape naturale și artificiale, lucrările de gospodărire a apelor aferente acestora, stațiile și instalațiile de măsurători hidrologice, meteorologice și de calitate a apelor și amenajările piscicole;

h) terenurile proprietate publică, plajele, cheiurile și zonele libere;

i) rețelele de transport și de distribuție a energiei electrice și termice;

j) rețelele de transport prin conducte și de distribuție a petrolului și gazelor combustibile;

k) rețelele de transport și de distribuție publică a apei potabile;

l) exploatarea zăcămintelor minerale și a substanțelor solide și fluide;

m) exploatarea surselor termale;

n) resursele naturale ale zonei economice maritime și ale platoului continental;

o) bazele sportive, locurile de recreere, instituțiile profesionale de spectacole;

p) unitățile medico-sanitare, secțiile sau laboratoarele din structura acestora, precum și serviciile medicale auxiliare;

r) activitățile economice legate de punerea în valoare a monumentelor și siturilor istorice;

s) colectarea, depozitarea și valorificarea deșeurilor;

t) orice alte bunuri, activități sau servicii publice care nu sunt interzise prin legi organice speciale.

(3) Nu pot face obiectul concesiunii bunurile, activitățile sau serviciile publice în privința cărora nu există autorități de reglementare, ale căror avize sunt obligatorii în ceea ce privește prețurile sau tarifele practicate de concesionari.

Art. 3. — Guvernul, consiliile județene sau locale pot aproba prin hotărâre concesiunea altor bunuri, activități sau servicii aparținând proprietății private a statului, care nu sunt prevăzute la art. 2.

Art. 4. — (1) Redevența obținută prin concesiune se face venit la bugetul de stat sau la bugetele locale, după caz.

(2) Modul de calcul și modul de plată a redevenței se stabilesc de către ministerele de resort ori de către autoritățile administrației publice locale, după caz.

Art. 5. — (1) Au calitatea de concedent, în numele statului, județului, orașului sau comunei:

a) ministerele sau alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, pentru bunurile proprietate publică sau privată a statului ori pentru activitățile și serviciile publice de interes național;

b) consiliile județene, consiliile locale sau instituțiile publice de interes local, pentru bunurile proprietate publică ori privată a județului, orașului sau comunei ori pentru activitățile și serviciile publice de interes local.

(2) Calitatea de concesionar o poate avea orice persoană fizică sau persoană juridică de drept privat, română ori străină.

CAPITOLUL II

Inițierea concesiunii

Art. 6. — Inițiativa concesiunii o poate avea concedentul sau orice investitor interesat.

Art. 7. — Inițierea concesiunii are la bază un studiu de oportunitate, efectuat, în prealabil, de către concedent, care va cuprinde, în principal, următoarele elemente:

a) descrierea bunului, a activității sau a serviciului public care urmează să fie concesiionat;

b) motivele de ordin economic, financiar, social și de mediu, care justifică acordarea concesiunii;

c) investițiile necesare pentru modernizare sau extindere;

d) nivelul minim al redevenței;

e) modalitatea de acordare a concesiunii avută în vedere; dacă se recurge la procedura licitației publice deschise cu preselecție sau la procedura de negociere directă, trebuie motivată această opțiune;

f) durata estimată a concesiunii;

g) termenele previzibile pentru realizarea procedurii de concesionare;

h) avizul obligatoriu al Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale și al Statului Major General privind încadrarea obiectului concesiunii în infrastructura sistemului național de apărare, după caz.

Art. 8. — Concesionarea unor bunuri proprietate publică ori privată a statului, a unor activități sau a unor servicii publice se aprobă pe baza caietului de sarcini al concesiunii, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, orașenesc sau comunal, după caz.

Art. 9. — (1) La primirea propunerii de concesionare, formulată de un investitor interesat, concedentul este obligat să procedeze la întocmirea studiului de oportunitate într-un termen de 30 de zile, în cazul în care părțile nu convin asupra unui alt termen, în scopul luării unei decizii privind concesionarea.

(2) În cazul în care concedentul și concesionarul convin ca studiul de oportunitate să fie redactat de o firmă de consultanță independentă, costul acestuia va fi suportat de către concesionar.

CAPITOLUL III

Procedurile de concesionare

Art. 10. — Concesionarea unui bun, a unei activități sau a unui serviciu public se realizează prin licitație publică sau prin negociere directă, conform prevederilor prezentei legi.

Secțiunea 1

Procedura concesionării prin licitație publică

Art. 11. — (1) Licitația publică poate fi deschisă sau deschisă cu preselecție.

(2) *Licitația publică deschisă* este licitația prin care orice persoană fizică sau persoană juridică de drept privat, română sau străină, poate prezenta o ofertă.

(3) *Licitația publică deschisă cu preselecție* este licitația prin care persoanele fizice sau persoanele juridice de drept privat, române sau străine, pe care concedentul le selecționează pe baza unor criterii elaborate în prealabil, au dreptul să prezinte oferte.

Art. 12. — (1) În cazul procedurii licitației publice, concedentul are obligația să elaboreze caietul de sarcini al concesiunii și instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea procedurii de concesionare.

(2) Caietul de sarcini va cuprinde, în mod obligatoriu, condițiile de exploatare a concesiunii, investițiile care urmează să fie realizate de către concesionar, clauzele financiare și de asigurări, regimul bunurilor utilizate de concesionar și obligațiile care îi revin privind protecția mediului.

(3) Conținutul-cadru al documentației menționate la alin. (1) va face obiectul unor norme metodologice care vor fi aprobate de Guvern.

A. Procedura concesionării prin licitație publică deschisă

Art. 13. — În cazul procedurii licitației publice deschise, concedentul are obligația să publice în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, într-un cotidian de circulație națională și într-unul de circulație locală anunțul licitației publice deschise, care va conține în mod obligatoriu:

a) denumirea și sediul concedentului;

b) obiectul și durata concesiunii;

c) locul unde poate fi studiată documentația menționată la art. 12 alin. (1);

d) actele doveditoare privind calitățile și capacitățile cerute ofertanților;

e) data și locul de primire a ofertelor;

f) durata în care ofertanții rămân angajați prin termenii ofertelor lor;

g) data, ora și locul de deschidere a ofertelor.

Art. 14. — Termenul de primire a ofertelor nu poate fi mai mic de 20 de zile calendaristice și nu poate depăși 60 de zile calendaristice, începând cu data publicării anunțului licitației publice deschise.

Art. 15. — (1) Ofertanții transmit ofertele lor în două plicuri sigilate, unul exterior și unul interior, care vor fi înregistrate, în ordinea primirii lor, într-un registru special, ținut de concedent la sediul său.

(2) Pe plicul exterior se va indica licitația publică deschisă pentru care este depusă oferta. Plicul exterior va trebui să conțină:

a) o fișă cu informații privind ofertantul și o declarație de participare, semnată de ofertant, fără îngroșări, ștersături sau modificări;

b) acte doveditoare privind calitățile și capacitățile ofertanților, conform solicitărilor concedentului, precum și garanția de participare la licitația publică deschisă.

(3) Pe plicul interior se înscriu numele sau denumirea ofertantului, precum și domiciliul sau sediul social al acestuia, după caz. Acest plic va conține oferta propriu-zisă.

(4) Plicurile sigilate vor fi predate comisiei de evaluare în ziua fixată pentru deschiderea lor.

Art. 16. — (1) Comisia de evaluare va fi alcătuită după cum urmează:

a) în cazul în care concedentul este unul dintre ministerele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), din reprezentanți ai ministerelor respective și ai Ministerului Finanțelor, numiți în acest scop;

b) în cazul în care concedentul este un organ de specialitate prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. a), din reprezentanți ai acestuia și ai Ministerului Finanțelor, numiți în acest scop;

c) în cazul în care concedentul este unul dintre consiliile județene sau consiliile locale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b), din reprezentanți ai consiliului județean sau ai consiliului local și ai direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București, numiți în acest scop;

d) în cazul în care concedentul este una dintre instituțiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b), din reprezentanți ai instituțiilor publice respective, ai consiliului județean sau ai consiliului local și ai direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București, numiți în acest scop.

(2) În cazul în care bunul, activitatea sau serviciul supus concesiunii declanșează procedurile de mediu, potrivit legislației în vigoare, comisia de evaluare va include în componența sa și un reprezentant al autorității competente pentru protecția mediului.

(3) Componența comisiei de evaluare se stabilește prin decizia concedentului. Totodată, concedentul desemnează președintele comisiei de evaluare care, la rândul său, desemnează secretarul comisiei, însărcinat cu redactarea procesului-verbal.

(4) La ședințele comisiei de evaluare președintele acesteia poate invita personalități recunoscute pentru experiența și competența lor în materia ce face obiectul licitației publice deschise. Aceste personalități beneficiază de un vot consultativ.

Art. 17. — (1) Ședința de deschidere a plicurilor este publică.

(2) După deschiderea plicurilor exterioare, comisia de evaluare elimină ofertele care nu conțin totalitatea documentelor și datelor cerute la art. 15 sau de instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea procedurii de concesiune și întocmește un proces-verbal, în care se va menționa rezultatul deschiderii plicurilor respective.

(3) Deschiderea plicurilor interioare ale ofertelor reținute se face numai după semnarea procesului-verbal de către toți membrii comisiei de evaluare și de către ofertanți.

Art. 18. — (1) Comisia de evaluare analizează ofertele din plicurile interioare și poate, atunci când consideră necesar, să ceară ofertanților precizări cu privire la conținutul ofertei lor.

(2) Comisia de evaluare alege oferta pe care o consideră cea mai bună din punct de vedere al satisfacerii criteriilor de selecție enunțate în instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea procedurii de concesiune. Aceste criterii au în vedere eficiența economică, suma investițiilor propuse, prețul prestațiilor, costul lor de utilizare, valoarea lor tehnică, modul de rezolvare a obligațiilor privind protecția mediului și a problemelor sociale, garanțiile profesionale și financiare propuse de către fiecare ofertant și termenele de realizare a lucrărilor de investiții.

Art. 19. — (1) Pe baza evaluării ofertelor comisia de evaluare întocmește un raport care cuprinde descrierea procedurii de concesiune și operațiunile de evaluare, elementele esențiale ale ofertelor depuse și motivele alegerii ofertantului câștigător sau, în cazul în care nu a fost desemnat câștigător nici un ofertant, cauzele respingerii.

(2) În cazul în care licitația publică deschisă nu a condus la desemnarea unui câștigător, se va consemna această situație într-un proces-verbal, iar în termen de 45 de zile se va organiza o nouă licitație.

(3) Dacă nici cea de-a doua licitație nu a condus la desemnarea unui câștigător, aceasta se va consemna într-un proces-verbal care va sta la baza deciziei de recurgere la procedura de negociere directă.

(4) Condițiile concesiunii prin negociere directă nu pot fi inferioare celei mai bune oferte respinse de licitația publică deschisă.

Art. 20. — (1) Raportul întocmit de către comisia de evaluare și ofertele prezentate sunt transmise de îndată concedentului.

(2) După primirea raportului comisiei de evaluare, concedentul procedează, în termen de 5 zile calendaristice, la informarea ofertantului câștigător despre alegerea sa și la anunțarea celorlalți ofertanți despre respingerea ofertelor lor. La solicitarea în scris a ofertanților respinși, în termen de 10 zile calendaristice de la primirea comunicării de respingere a ofertelor lor, concedentul va transmite o copie de pe procesul-verbal de evaluare a ofertelor.

Art. 21. — (1) Ofertanții pot face contestații privind modul în care au fost respectate dispozițiile legale care reglementează procedura concesiunii prin licitație publică deschisă.

(2) Termenul de comunicare, de depunere a contestațiilor, autoritățile competente să le soluționeze și procedura de lucru a acestora se stabilesc prin norme metodologice de organizare și desfășurare a procedurii de concesiune.

B. Procedura concesiunii prin licitație publică deschisă cu preselecție

Art. 22. — (1) În cazul procedurii licitației publice deschise cu preselecție, concedentul are obligația să elaboreze un anunț de primire de candidaturi, în care va menționa:

- a) obiectul concesiunii;
- b) obiectivele pe care și le propune concedentul;
- c) actele doveditoare privind calitățile și capacitățile solicitate candidaților;
- d) termenul de primire a candidaturilor;
- e) criteriile de selecție a candidaților.

(2) Anunțul de primire de candidaturi este publicat în aceleași condiții ca și cele prevăzute la art. 13, iar termenul de primire a candidaturilor este același cu cel prevăzut la art. 14.

Art. 23. — (1) Candidaturile sunt înaintate, în plicuri sigilate, comisiei de evaluare, instituită conform art. 16.

(2) Comisia de evaluare analizează documentele prezentate și întocmește lista candidaților admiși la prezentarea unei oferte, ținând seama de criteriile de selecție precizate în anunțul de primire de candidaturi.

Art. 24. — Concedentul informează, în termen de 5 zile calendaristice, candidații respinși despre neacceptarea candidaturii lor. La solicitarea în scris a candidaților respinși, în termen de 10 zile calendaristice de la primirea comunicării de respingere a candidaturilor, concedentul le va transmite o copie de pe procesul-verbal.

Art. 25. — (1) Concedentul informează candidații ale căror candidaturi au fost selectate despre perioada și locul unde aceștia pot studia dosarul de prezentare a concesiunii.

(2) Începând cu data stabilită potrivit criteriilor prevăzute la alin. (1), candidații dispun de un termen, care nu poate fi mai mic de 20 de zile calendaristice și nu poate depăși 60 de zile calendaristice, pentru a-și prezenta ofertele.

(3) După depunerea ofertelor, procedura licitației publice deschise cu preselectie se desfășoară conform prevederilor art. 15 și ale art. 17—21.

Secțiunea a 2-a

Procedura concesiunii prin negociere directă

Art. 26. — (1) Procedura de negociere directă este aplicabilă în cazul în care licitația publică nu a condus la desemnarea unui câștigător.

(2) În urma procedurii de negociere directă, concedentul atribuie concesiunea persoanei fizice sau persoanei juridice de drept privat, române ori străine, pe care o alege.

Art. 27. — (1) Concedentul are obligația să publice în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, într-un cotidian de circulație națională și într-unul de circulație locală intenția de a recurge la procedura de negociere directă.

(2) Anunțul, publicat conform prevederilor alin. (1), trebuie să precizeze:

a) denumirea și sediul concedentului;

b) obiectul concesiunii;

c) modalitatea prin care concedentul organizează desfășurarea negocierilor.

CAPITOLUL IV

Dispoziții privind contractul de concesiune

Art. 28. — (1) Contractul de concesiune se încheie în termen de 30 de zile de la data la care concedentul a informat ofertantul despre acceptarea ofertei sale, dacă prin caietul de sarcini nu s-a stabilit altfel.

(2) Nerespectarea termenului prevăzut la alin. (1) poate atrage plata de daune interese de către partea în culpă.

(3) Refuzul ofertantului declarat câștigător de a încheia contractul de concesiune atrage după sine pierderea garanției depuse pentru participare și, dacă este cazul, plata de daune interese.

(4) Contractul de concesiune va cuprinde clauzele prevăzute în caietul de sarcini și clauzele convenite de părțile contractante, în completarea celor din caietul de sarcini și fără a contraveni obiectivelor concesiunii prevăzute în caietul de sarcini.

(5) La încheierea contractului de concesiune părțile vor conveni asupra cazurilor de încetare a contractului. În contract părțile vor putea înscrie clauze specifice referitoare la rezilierea unilaterală sau la răscumpărare.

(6) În toate cazurile contractul de concesiune va menționa interdicția pentru concesionar de a subconceda, în tot sau în parte, unei alte persoane obiectul concesiunii.

(7) Contractul de concesiune va cuprinde și clauze contractuale referitoare la împărțirea responsabilităților de mediu între concedent și concesionar.

Art. 29. — (1) La expirarea termenului de concesiune concesionarul este obligat să restituie, în deplină proprietate, liber de orice sarcină, bunul concesionat, inclusiv investițiile realizate.

(2) În contractul de concesiune trebuie precizate, în mod distinct, categoriile de bunuri ce vor fi utilizate de concesionar în derularea concesiunii, respectiv:

a) bunurile de retur care revin de plin drept, gratuit și libere de orice sarcini concedentului, la expirarea contractu-

lui de concesiune. Sunt *bunuri de retur* bunurile care au făcut obiectul concesiunii, precum și cele care au rezultat în urma investițiilor impuse prin caietul de sarcini;

b) bunurile de preluare care, la expirarea contractului de concesiune, pot reveni concedentului, în măsura în care acesta din urmă își manifestă intenția de a prelua bunurile respective în schimbul plății unei compensații egale cu valoarea contabilă actualizată, conform dispozițiilor caietului de sarcini. Sunt *bunuri de preluare* bunurile care au aparținut concesionarului și au fost utilizate de către acesta pe durata concesiunii;

c) bunurile proprii care, la expirarea contractului de concesiune, rămân în proprietatea concesionarului. Sunt *bunuri proprii* bunurile care au aparținut concesionarului și au fost folosite de către acesta pe durata concesiunii, cu excepția celor prevăzute la lit. b).

(3) În contractul de concesiune se va menționa repartitia acestor bunuri la încetarea, din orice cauză, a concesiunii.

Art. 30. — (1) Contractul de concesiune va fi încheiat în conformitate cu legea română, indiferent de naționalitatea sau de cetățenia concesionarului, pentru o durată care nu va putea depăși 49 de ani, începând de la data semnării lui. Durata concesiunii se stabilește în funcție de perioada de amortizare a investițiilor ce urmează să fie realizate de către concesionar.

(2) Pentru soluționarea eventualelor litigii, părțile pot stipula în contract clauza compromisorie.

(3) Contractul de concesiune poate fi prelungit pentru o perioadă egală cu cel mult jumătate din durata sa inițială, prin simplul acord de voință al părților.

Art. 31. — (1) Concedentul poate modifica unilateral partea reglementară a contractului de concesiune, cu notificarea prealabilă a concesionarului, din motive excepționale legate de interesul național sau local, după caz.

(2) În cazul în care modificarea unilaterală a contractului îi aduce un prejudiciu, concesionarul are dreptul să primească în mod prompt o despăgubire adecvată și efectivă. În caz de dezacord între concedent și concesionar cu privire la suma despăgubirii, aceasta va fi stabilită de către instanța judecătorească competentă. Acest dezacord nu poate, în nici un caz, să permită concesionarului să se sustragă obligațiilor sale contractuale.

Art. 32. — Relațiile contractuale dintre concedent și concesionar se bazează pe principiul echilibrului financiar al concesiunii, respectiv pe realizarea unei posibile egalități între avantajele care îi sunt acordate concesionarului și sarcinile care îi sunt impuse. În consecință, concesionarul nu va fi obligat să suporte creșterea sarcinilor legate de execuția obligațiilor sale, în cazul în care această creștere rezultă în urma:

a) unei acțiuni sau unei măsuri dispuse de o autoritate publică;

b) unui caz de forță majoră sau unui caz fortuit.

Art. 33. — (1) Concesionarul își execută obligațiile potrivit termenilor și condițiilor prevăzute în contractul de concesiune și în acord cu normele legale specifice domeniului de activitate respectiv, elaborate de instituțiile legal abilitate în acest scop.

(2) Concedentul are dreptul să verifice, în perioada derulării contractului de concesiune, modul în care se respectă condițiile și clauzele acestuia de către concesionar.

Art. 34. — (1) Concesionarul are obligația ca, în termen de 90 de zile de la data semnării contractului de concesiune, să depună, cu titlu de garanție, o sumă fixă

reprezentând o cotă-parte din suma obligației de plată către concedent, stabilită de acesta și datorată pentru primul an de activitate. Dacă este necesar, din această sumă vor fi prelevate penalitățile și sumele datorate concedentului de către concesionar, în baza contractului de concesiune.

(2) Concesionarul poate constitui drept garanție și titluri de credit, asupra cărora se va institui gajul, cu acordul concedentului. Se va constitui o garanție similară, în funcție de necesitatea acoperirii costurilor viitoare, pentru îndeplinirea obligațiilor privind protecția mediului, care pot apărea pe parcursul derulării concesiunii.

Art. 35. — Încetarea contractului de concesiune poate avea loc în următoarele situații:

a) la expirarea duratei stabilite în contractul de concesiune;

b) în cazul în care interesul național sau local o impune, prin denunțarea unilaterală de către concedent, cu plata unei despăgubiri juste și prealabile în sarcina concedentului;

c) în cazul nerespectării obligațiilor contractuale de către concesionar, prin rezilierea unilaterală de către concedent, cu plata unei despăgubiri în sarcina concesionarului;

d) în cazul nerespectării obligațiilor contractuale de către concedent, prin rezilierea unilaterală de către concesionar, cu plata de despăgubiri în sarcina concedentului;

e) la dispariția, dintr-o cauză de forță majoră, a bunului concesionat sau în cazul imposibilității obiective a concesionarului de a-l exploata, prin renunțare, fără plata unei despăgubiri.

CAPITOLUL V

Dispoziții privind exercitarea dreptului de control

Art. 36. — Ministerele de resort și Ministerul Finanțelor au atribuții de control asupra concesiunilor de interes național, iar direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București au drept de control asupra concesiunilor de interes local, urmărind, în special, respectarea prevederilor referitoare la:

- hotărârea de concesionare;
- publicitate;
- conținutul documentației menționate la art. 12 alin. (1);
- componenta și modul de lucru ale comisiei de evaluare a ofertelor;
- termenele prevăzute de prezenta lege;
- informarea factorilor interesați despre acordarea sau încetarea concesiunii;
- îndeplinirea obligațiilor contractuale de către concedent și concesionar.

CAPITOLUL VI

Sanctiuni

Art. 37. — Nerespectarea de către părțile contractante a obligațiilor cuprinse în contractul de concesiune atrage răspunderea contractuală a părții în culpă.

Art. 38. — (1) Constituie contravenții la dispozițiile prezentei legi, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, următoarele fapte:

a) nerespectarea dispozițiilor privind publicitatea, prevăzute la art. 13, art. 22 alin. (2) și art. 27 alin. (1);

b) nerespectarea termenelor prevăzute la art. 9, art. 14, art. 20 alin. (2), art. 24, art. 25 alin. (2), art. 34 alin. (1) și art. 39;

c) substituirea de către membrii comisiei de evaluare, precum și de către angajații concedentului a documentelor incluse în ofertele inițiale cu alte documente;

d) divulgarea oricărei informații nedestinate publicării, de către angajații concedentului, precum și de orice persoană implicată în procesul de instituire a unei concesiuni.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cele prevăzute la lit. a), cu amendă de la 5.000.000 lei la 25.000.000 lei;

b) cele prevăzute la lit. b), cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei;

c) cele prevăzute la lit. c) și d), cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(3) Cuantumul amenzilor poate fi majorat, în funcție de rata inflației, prin hotărâre a Guvernului.

(4) Amenzile prevăzute ca sancțiuni pentru săvârșirea contravențiilor menționate la alin. (1) pot fi aplicate atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice.

(5) Constatarea contravențiilor cuprinse în dispozițiile prezentei legi și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane anume împuternicite de către ministerele de resort.

(6) Dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor se aplică și contravențiilor prevăzute în prezenta lege.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 39. — Contractele de concesiune a terenurilor de orice natură vor fi înregistrate de către concesionar în registrele de publicitate imobiliară, în termen de 30 de zile calendaristice de la data încheierii lor.

Art. 40. — (1) Bunurile proprietate publică ori privată a statului, județului, orașului sau comunei, precum și activitățile și serviciile publice de interes național sau local se atribuie direct, printr-un contract de concesiune, societăților comerciale sau companiilor naționale ori societăților naționale, înființate prin reorganizarea regiilor autonome care au avut în administrare aceste bunuri, activități ori servicii. Contractul de concesiune se încheie cu autoritatea concedentă competentă pe o durată care se stabilește prin hotărâre a Guvernului sau a consiliului județean ori local de înființare a societății comerciale respective.

(2) Contractele de concesiune încheiate până la data intrării în vigoare a prezentei legi își păstrează valabilitatea.

(3) În cazul privatizării companiilor naționale ori a societăților naționale sau societăților comerciale, înființate prin reorganizarea regiilor autonome care au avut încheiat contract de concesiune în condițiile alin. (1), concedentul poate cere renegocierea acestuia.

Art. 41. — În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Consiliul pentru Reformă elaborează și propune spre aprobare Guvernului norme metodologice-cadru în aplicarea prezentei legi.

Art. 42. — (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe aceeași dată se abrogă:

a) art. 25—29 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 8 august 1990, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 1—17, art. 25 și anexele nr. 1—5 din publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Hotărârea Guvernului nr. 1.228/1990 pentru aprobarea nr. 140 din 12 decembrie 1990, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 28 octombrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI CHILIMAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM SPINEANU

București, 25 noiembrie 1998.
Nr. 219.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind regimul concesiunilor

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind regimul concesiunilor și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 24 noiembrie 1998.
Nr. 405.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind reforma în domeniul protecției copilului, semnat la Washington la 15 iulie 1998

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 63 din 21 august 1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind reforma în domeniul protecției copilului, semnat la

Washington la 15 iulie 1998, emisă în temeiul art. 1 pct.1 lit. d) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 26 august 1998.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 21 septembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA IVĂNESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 octombrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

București, 26 noiembrie 1998.
Nr. 220.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 63/1998 pentru ratificarea Acordului
de împrumut dintre România și Banca Internațională
pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării
Proiectului privind reforma în domeniul protecției copilului,
semnat la Washington la 15 iulie 1998**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind reforma în domeniul protecției copilului, semnat la Washington la 15 iulie 1998, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 24 noiembrie 1998.
Nr. 407.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 107/1998 privind asigurarea unor facilități furnizorilor
de îngrășăminte chimice și produse de uz fitosanitar**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 107 din 27 august 1998 privind asigurarea unor facilități furnizorilor de îngrășăminte chimice și produse de uz fitosanitar, emisă în temeiul art. 1 pct. 2 lit. j) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 29 august 1998, cu următoarea modificare:

— **Alineatul (2) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**
„(2) În sensul prezentei ordonanțe, producători agricoli sunt: producătorii agricoli individuali, asociațiile agricole familiale, asociațiile agricole fără personalitate juridică prevăzute în Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, arendașii, societățile agricole cu personalitate juridică, societățile comerciale agricole cu capital privat, societățile comerciale agricole cu capital majoritar sau integral de stat, institutele și stațiunile de cercetare și didactice.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 septembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA IVĂNESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 27 octombrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 26 noiembrie 1998.
Nr. 221.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 107/1998 privind asigurarea
unor facilități furnizorilor de îngrășăminte chimice
și produse de uz fitosanitar**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 107/1998 privind asigurarea unor facilități furnizorilor de îngrășăminte chimice și produse de uz fitosanitar și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 24 noiembrie 1998.
Nr. 408.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 61/1998
privind finanțarea acțiunilor de consultanță
și formare profesională destinate agricultorilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 61 din 21 august 1998 privind finanțarea acțiunilor de consultanță și formare profesională destinate agricultorilor, emisă în temeiul art. 1 pct. 2 lit. a) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 25 august 1998.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 septembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA IVĂNESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 27 octombrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 26 noiembrie 1998.
Nr. 222.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 61/1998
privind finanțarea acțiunilor de consultanță
și formare profesională destinate agricultorilor**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 61/1998 privind finanțarea acțiunilor de consultanță și formare profesională destinate agricultorilor și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 24 noiembrie 1998.
Nr. 409.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 64/1998
pentru ratificarea Acordului-cadru de împrumut
dintre România și Fondul de Dezvoltare Socială
al Consiliului Europei, semnat la Paris la 4 iunie 1998**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 64 din 21 august 1998 pentru ratificarea Acordului-cadru de împrumut dintre România și Fondul de Dezvoltare Socială al Consiliului Europei, semnat la Paris la 4 iunie 1998, emisă în temeiul art. 1 pct. 1 lit. c) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 26 august 1998.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 21 septembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA IVĂNESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 octombrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

București, 26 noiembrie 1998.
Nr. 223.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 64/1998 pentru ratificarea
Acordului-cadru de împrumut dintre România
și Fondul de Dezvoltare Socială al Consiliului Europei,
semnat la Paris la 4 iunie 1998**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 64/1998 pentru ratificarea Acordului-cadru de împrumut dintre România și Fondul de Dezvoltare Socială al Consiliului Europei, semnat la Paris la 4 iunie 1998, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 24 noiembrie 1998.
Nr. 410.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1998 privind instituirea taxei
pentru eliberarea autorizației de înființare și funcționare a magazinelor „duty-free“
și „duty-free diplomatic“**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 62 din 21 august 1998, privind instituirea taxei pentru eliberarea autorizației de înființare și funcționare a magazinelor „duty-free“ și „duty-free diplomatic“, emisă în temeiul art. 1 pct. 4 lit. h) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 25 august 1998, cu următoarele modificări:

1. Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:

„Ordonanță privind instituirea taxei anuale pentru eliberarea autorizației de funcționare a magazinelor «duty-free» și «duty-free diplomatic»

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se instituie taxa anuală pentru eliberarea autorizației de funcționare a magazinelor «duty-free» și «duty-free diplomatic», în valoare de 10.000 dolari S.U.A.“

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Plata integrală a taxei se efectuează, de către societățile comerciale, în lei. Valoarea în lei a taxei se determină prin transformarea sumei în dolari S.U.A. la cursul de schimb stabilit și comunicat de Banca Națională a României în fiecare zi de joi. Acest curs de schimb se utilizează, pe toată durata săptămânii următoare, pentru taxele plătite în cursul acelei săptămâni.“

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Taxa constituie venit al bugetului de stat și se plătește în contul «Taxe pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare», deschis la unitățile trezoreriei statului. În municipiul București, exclusiv sectoarele 1 și 3, unde nu funcționează unități ale trezoreriei statului, taxa se plătește în contul «Taxe pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare», deschis pe seama administrațiilor financiare ale sectoarelor 2, 4, 5 și 6 la filialele Băncii Comerciale Române — S.A.“

5. **Articolul 4 alineatul (1) va avea următorul cuprins:** Autorizația se va elibera numai după depunerea la Direcția „Autorizația de funcționare a magazinelor «duty-free» și «duty-free diplomatic» are valabilitate un an de la data autorizării. Generală a Vămirilor a unei copii de pe documentul vizat de bancă, prin care se atestă plata taxei instituite prin prezenta ordonanță.”

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 24 septembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA IVĂNESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 27 octombrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 25 noiembrie 1998.
Nr. 224.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1998 privind instituirea taxei pentru eliberarea autorizației de înființare și funcționare a magazinelor „duty-free” și „duty-free diplomatic”

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1998 privind instituirea taxei pentru eliberarea autorizației de înființare și funcționare a magazinelor „duty-free” și „duty-free diplomatic” și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 24 noiembrie 1998.
Nr. 411.

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru prorogarea termenului prevăzut în Hotărârea Parlamentului României nr. 24/1998

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Termenul prevăzut în Hotărârea Parlamentului României nr. 24/1998 privind mandatul membrilor Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 257 din 9 iulie 1998, se prorogă până la 23 decembrie 1998.

Termenul prevăzut la alin. 1 se aplică și Comisiei de cenzori.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 26 noiembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM SPIEANU

București, 26 noiembrie 1998.
Nr. 45.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 127**

din 13 octombrie 1998

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua
din Codul de procedură civilă**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 3.642/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, pentru care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției, deoarece legiuitorul a rezervat numai procurorului general dreptul de a ataca cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție hotărârile judecătorești irevocabile, pentru considerentele expres prevăzute în art. 330 din Codul de procedură civilă, astfel că dispoziția art. 330⁴ teza a doua din același cod, care substituie procurorului general orice altă persoană fizică sau juridică, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 iunie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În motivarea excepției se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 128 și 130 din Constituție. Se susține că, din moment ce declararea recursului în anulare constituie o prerogativă a procurorului general, este firesc ca retragerea acestei căi de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al acelorași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv. Prevederea atacată este neconstituțională, deoarece transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv

Ministerului Public și se exercită numai prin procurorii constituiți în parchete.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă nu este întemeiată, textul atacat fiind constituțional.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, precum și prin alte decizii, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, astfel încât excepția în discuție ar urma să fie respinsă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbatelor, procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecății”.

Împotriva acestui text s-a invocat de mai multe ori excepția de neconstituționalitate, Curtea pronunțându-se, pentru prima oară, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, în sensul că dispozițiile sale sunt constituționale. S-a reținut, în considerente, că „art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecății. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției”.

Ulterior a mai fost invocată excepția de neconstituționalitate a aceluiași text și în alte cauze, însă Curtea Constituțională a menținut, prin deciziile pronunțate, soluția de constituționalitate.

Cu privire la dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, se constată că nu contravin prevederilor art. 128 din Constituție. Dispoziția constituțională nu este încălcată prin faptul că o cale de atac care se poate exercita numai de către procurorul general este continuată, în caz de renunțare a acestuia, la cererea uneia dintre părți, deoarece este în sarcina legiuitorului să stabilească condițiile de exercitare a căilor de atac. Nu este deci vorba de o problemă de constituționalitate, ci de o opțiune legislativă care nu poate fi cenzurată de către Curtea Constituțională.

Cât privește încălcarea dispozițiilor art. 130 din Constituție, este de observat că autorul excepției consideră că textul de lege criticat transferă în competența părților din proces atribuții care, potrivit dispozițiilor constituționale, reprezintă atributul exclusiv al Ministerului Public.

Acest text constituțional reglementează participarea Ministerului Public la activitatea judiciară în general, fără a distinge între procesele penale și civile. Procesul civil fiind

o cauză a intereselor private, părțile își apără, în primul rând, ele drepturile, iar instanța, aplicând legea, veghează la apărarea ordinii de drept. În aceste condiții, nu se poate susține că apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a ordinii de drept, constituie atributul exclusiv al Ministerului Public.

În concluzie, posibilitatea părții de a cere continuarea judecării recursului în anulare, în cazul în care procurorul general l-a retras, nu contravine nici unei prevederi constituționale.

Asupra dispozițiilor criticate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat și prin deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998, constatând constituționalitatea acestora.

Motivele invocate în susținerea excepției nu sunt de natură să facă necesară reconsiderarea jurisprudenței Curții, urmând ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 3.642/1996 al Curții Supreme de Justiție—Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată de ședința publică din data de 13 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 142
din 27 octombrie 1998

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴
teza a doua din Codul de procedură civilă**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.816/1996 al Curții Supreme de Justiție—Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 27 octombrie 1998, în prezența reclamantei-intimate Ionescu Marilena și în lipsa părților intimate Regia Autonomă „Regocom” Pitești și Regionala de Distribuție a Gazelor Naturale Pitești, legal citate.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul părții prezente, care susține că textul atacat este neconstituțional, deoarece hotărârile judecătorești prin care i s-a restituit imobilul naționalizat sunt legale și temeinice.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției, motivat de faptul că legiuitorul a rezervat numai procurorului general dreptul de a ataca prin recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție hotărârile judecătorești irevocabile, pentru considerentele expres prevăzute în art. 330 din Codul de procedură civilă, astfel că dispoziția din art. 330⁴ teza a doua din același cod, care substituie procurorului general orice altă persoană fizică sau juridică, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 1998, Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.816/1996 aflat pe rolul acelei instanțe.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv“. De aceea, se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac „pe care nu sunt abilitate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public și se exercită numai prin procurorii constituiți în parchete“. Autorul excepției mai susține că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic a cetățenilor „în raport cu autoritățile publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități“.

Exprimându-și opinia asupra excepției, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța arată că aceasta este nefondată.

În temeiul dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În punctul de vedere primit de la Guvern se arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor

art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă este nefondată, invocând în acest sens practica jurisdicțională a Curții Constituționale. Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind legal sesizată, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbatelor, procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării“. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele deciziei se reține că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“.

Aceeași soluție a constituționalității dispozițiilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă a fost pronunțată în mod constant în practica jurisdicțională a Curții.

Ulterior, fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în același sens, respingând excepția. Astfel sunt deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci și cele ale art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, sunt elaborate în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de procurorul general, este continuat la cererea uneia dintre părți, în cazul în care procurorul general îl retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate.

Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare, opțiune legislativă care nu poate fi considerată ca neconstituțională, atâta timp cât nu contravine unei prevederi a Constituției.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care se determine reconsiderarea practicii juridictionale a Curții, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.816/1996 al Curții Supreme de Justiție—Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.